

her i Landet i Sammenligning med Ejendomsskyldansættelsen, og det ser da ganske mærkeligt ud. Vi erfare i det ene Tilfælde efter det andet, at ikke alene den paagældende Jordejer, der skal sælge Jorden, men ogsaa de sognedelegerede og alle de, der have lokalt Kendskab til Forholdene, naa til den Erkendelse, at Jordpriserne ere omtrent det dobbelte af, hvad Jorden er ansat til i Ejendomsskyldværdi. Hvis det nu var ens over hele Linien, saa var det maaske ikke saa galt, saa havde blot Staten og Kommunen ikke faaet de Penge af den Skat, som de skulde have. Men saadan er det ikke. Der er nemlig Ejendomme, som ere satte ganske rigtigt i Ejendomsskyldværdi — det er Jordværdien, man der paa Stedet har anvendt ved Ansættelsen til Ejendomsskyld —, men naar man saa undersøger, hvorledes Ejendomsskylden det ene Sted kan være kun det halve af Jordværdien, medens det passer det andet Sted, vil man som Regel erfare, at det er de Mennesker, som sidde smaat i det, og for hvem det gælder om at faa store Laan i deres Ejendomme, der have faaet dem ansatte til høj Ejendomsskyldværdi, hvorved de fattigste komme til at betale den største Skat. Saaledes virker Ejendomsskylden paa dette Omraade. Det er et Forhold, jeg ikke har lagt saa nøje Mærke til tidligere, men som jeg er kommen til at se paa paa den Maade, og jeg gør her dette Forhold klart for ærede Medlemmer, idet jeg tror, at vi maa kunne enes om, saasnart ske kan, at gaa bort fra Ejendomsskylden og over til Grundværdibeskatning og derved skabe bedre Muligheder for en rationel Beskatning og endelig opnaa et social-økonomisk Fremskridt.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) talte forleden om, at Regelen bør være den, at Befolkningen skaber sig Selvforsørgelse. Det er utvivlsomt rigtigt, at det burde være Regelen, men for at det kan ske, er det dog vist nødvendigt at faa de sociale Forhold her i Landet ændrede en hel Del. Det lyder nemlig saa udmærket smukt, at vi skulle arbejde henimod Selvforsørgelse, navnlig naar det kommer fra en Mand, der har sit paa det tørre, sidder i et Statsembede og er sikker paa at faa Pension, naar han ikke kan gøre

Tjeneste i Embedet længere. Hvis man vil stille alle andre paa samme Fod, sikre dem et saadant Udkomme, at de have Raad til at indbetale til Selvforsørgelse i Form af Pension, er der ingenting i Vejen, saa kan Selvforsørgelsen sagtens komme, men det lader sig nu en Gang ikke gøre. Derfor vilde jeg gerne, at vi kunde faa skabt saadanne Forhold her i Landet, at Selvforsørgelsen vilde komme af sig selv. Men det tror jeg ikke kommer paa den Maade, man nu laver Skattelove, og paa den Maade, man nu bygger det sociale Grundlag i vort Folk. Jeg tror derimod, at hvis man gik bort fra den Beskatningsform, vi nu ere inde paa, over til Grundværdibeskatningssystemet, vilde der i Løbet af faa Aar vise sig et kendeligt Fremskridt i Retning af, at Befolkningens Selverhvervelsessevne steg, og i samme Mon, som vi vilde faa det at se, vilde man blive klar over, at det var nødvendigt at gaa videre ad den Vej. Jeg tror, vi maa komme den Vej, hvis vi ville have sunde Forhold i vort Folk, og derfor beder jeg den højtærede Finansminister om at fremme Arbejdet med denne Prøvevurdering, saa meget ske kan, og derefter fremsætte Forslag om at ændre Ejendomsskylden til en Grundværdibeskatning.

Moltesen: Det er ikke mange gode Ting, der ere sagte om Regeringen i Anledning af dette Finanslovsforslag, men alle ere dog enige om at takke for den Form, hvori det foreligger. Som Sprogudvalgets Formand maa jeg have Lov til at takke for, at den sidste Passus er blevet lidt mere fordansket. Naar man har tabt det meste af Vejret ved at gennemgaa det foregaaende og man saa læser Anmærkningen under § 26 igennem, mister man helt og holdent Vejret. Om denne Kancellistil er nødvendig, ved jeg ikke, men jeg tror virkelig, der ikke er mange ærede Medlemmer, som have meget Vejr tilbage, naar de have læst denne Anmærkning igennem. Man har vist Sprogudvalget den Opmærksomhed at sætte det danske „Overenskomster“ i Stedet for det tyske „Vereiningen“. Det er altid et Fremskridt.

I øvrigt har jeg en Tak at rette til den højtærede Trafikminister for de 63,000 Kr. til en — nødvendig — Ordning af Stations-